Ч. 11. Львôвъ, Вторникъ 28 сѣчня (9 лютого) 1886. Рôчникъ VII.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ святъ) о 5-ôй год. поп. Литер додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдного дня кождого мѣсяця.

Редакція и Администрація пôдъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженье

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôтъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôтъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижи Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовй уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:

на цѣлый рôкъ	12 зр.	на цѣлый рôкъ	12 рубл.
на пôвъ року	6 зр.	на пôвъ року	6 рубл.
на чверть року	3 зр.	на чверть року	3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:		съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рôкъ	16 зр.	на цѣлый рôкъ	16 рубл
на пôвъ року	8 зр.	на пôвъ року	8 рубл
на чверть року	4 зр.	на чверть року	4 рубл
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рôкъ	зр. 5·—	на цѣлый рôкъ	5 рубл.
на пôвъ року	зр. 2·50	на пôвъ року	2·50 р.

Для Заграницъ, кромѣ Россіи:

на цѣлый рôкъ	15 зр.
на пôвъ року	7·50 зр.
на чверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ	19 зр.
на самъ додатокъ: на цѣлый рôкъ	6 зр.

Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ ôтновленьемъ предплаты, щобы мы могли управильнити накладъ и высылку.

Мысли по Соймѣ.

IV.

Послѣдна сесія Сойму подала намъ кôлька дуже пригôдныхъ случаѣвъ змѣркувати нынѣшнй ôтносины Поляковъ до Русинôвъ, той настрôй, якій панує мѣжь соймовыми представителями поодинокихъ польскихъ партій въ краю. Тымъ поученй, мы можемо нынѣ оріентуватися на дорозѣ дальшихъ нашихъ працъ и змагань народныхъ.

Въ галицкôмъ Соймѣ бачимо мѣжь Поляками три бôльшй партіи: правицю, центръ и лѣвицю.

Правицю складаютъ „станьчики“ и „подоляки“, люде засадъ крайно консервативныхъ, шляхта-феодалы, котрй бажали-бъ политичне, суспôльне и церковне житье цѣлои Галичины, обохъ половинъ, рускои и мазурскои, взяти пôдъ опѣку польскихъ дворôвъ и єзуитôвъ. Тая партія має найбôльшій вплывъ, бо єи репрезентанты верховодятъ въ „колѣ“ польскôмъ у Вѣдни, въ палатѣ панôвъ, єи одинъ репрезентантъ єсть австрійскимъ министромъ скарбу, а другій директоромъ „Länderbank-y“... Органами тои партіи єсть въ Краковѣ „Czas“, а у Львовѣ „Przegląd“.

Тая партія єсть для Русинôвъ найнеприхильнѣйша. До неи то належатъ всѣ тй бесѣдники, що пôдчасъ дебаты надъ внесеньемъ пос. Романчука промовляли въ той спосôбъ, що або цѣлкомъ негували Русь, або хочь признавали єи, то стояли за тымъ, що она будь-що-будь мусить приняти культуру польску и потонути въ мори польскôмъ. Просимо собѣ пригадати лише промовы послôвъ Торосевича, гр. Голѣєвского, гр. Станислава Тарновского, и другихъ.

Тіи панове стали зовсѣмъ на таке становище супротивъ Русинôвъ, на яке станувъ кн. Бисмаркъ супротивъ Поляковъ въ Прусахъ. Якъ у кн. Бисмарка интересъ нѣмецкій вымагає, щобы не дати розвиватись польскому елементови въ Прусахъ, такъ у п. Торосевича и у гр. Голѣєвского интересъ польскій вымагає, щобъ не дати розвиватисъ рускому елементови въ Галичинѣ. Якъ кн. Бисмаркъ завѣряє, що простый народъ польскій въ Прусахъ лояльный и спріяє германизмови, а ворогомъ германизму єсть тôлько нелояльна шляхта польска, такъ пп. Торосевичъ и Голѣєвскій завѣряютъ, що лояльный простый народъ рускій радъ цѣлою душею полонизмови, а тôлько нелояльна интелигенція руска — якъ сказали тіи панове: „шизматична и нигилистична“ — стає тому на перешкодѣ. Кн. Бисмаркъ, щобы зробити ладъ съ „нелояльною“ шляхтою польскою въ Прусахъ, може ужити и радикального средства, н. пр. може, — якъ повѣдає — посвятити и сто миліонôвъ, щобъ выкупити у шляхты землю а осадити на нѣй колонистôвъ-Нѣмцѣвъ, — нашй пп. Торосевичъ и Голѣєвскій, розумѣєся, чогось подôбного радикального уже не зроблятъ въ Австріи съ „нелояльною“ рускою интелигенціею, бо на стôлько не маютъ силы, — але на скôлько ихъ вплывъ сягає, они готовй все зробити, щобъ тôлько запобѣгати зростови небезпеченьства. Они опираются выборови одного Русина до Выдѣлу краєвого; они кричатъ „nie pozwalam“, коли йде о признанье Русинамъ права учитися въ школахъ по руски; они першй пôдносятъ руку, коли йде о субвенцію Змартвыхвстанцямъ на ихъ „фабрику *правдивыхъ* Русинôвъ“; они такъ дуже запобѣгаютъ, щобы не полагоджено справы вирильныхъ голосôвъ при выборахъ, — и т. д. Того рода панове помалу стараются и колонизувати руску часть Галичины Мазурами, але що при тôмъ грає ролю не тôлько одно „добро публичне“, але въ многихъ выпадкахъ и власна збанкрутована кишеня, то й не диво, що тая колонизація якось имъ не ведеся и Мазуры замѣсть благословити, проклинаютъ своихъ „добродзьеѣвъ“...

(*Дальше буде.*)

Фантова лотерія на „Дѣвочій Институтъ“ въ Перемышли.

Складки на здвигненье „Института дѣвочого“ въ Перемышли покôнченй и вѣнчались слѣдуючимъ результатомъ: I) При помочи Преп. оо. деканôвъ зложено въ архіепархіи Львôвской готовыми грôшми 861·39 зр.; въ епархіи Перемыской 3363·13 зр. въ епархія Станисл. 665·91 зр. — разомъ 4.890 зр. 43 кр. Фантôвъ зôбрано во всѣхъ трехъ еп.: 143+823+87 штукъ, — разомъ 1.053. Найбôльшй датки вплынули ôтъ комитету перемыского (191 зр.), о. Ив. Михалевича зъ Коссова (62 зр.), комитету коломыйского (51 зр.), о. Ив. Давидовича зъ Радехова (73 зр.), М. Мигуловича зъ Чорнои (50 зр.), ком. ярославского (60 зр.), А. Пундикевича зъ Ваньковы (50 зр.) и о. Пруханицкого зъ Турки (65 зр.). II) Ôтъ обывателѣвъ долѣшнои Австріи вплынуло 907·50 зр. и 462 штукъ фантôвъ (межи тымъ зъ министерства просвѣты 288 шт. фантôвъ, а ôтъ гр. Таффого 400 зр.); зъ горѣшнои Австріи 30 зр.; зъ Сольногорода 1317·47 зр.; зъ Стиріи 94·92 зр. и 23 штукъ фантôвъ; зъ Тиролю и Передаруляну 45·92 зр. и 70 фантôвъ; зъ Чехъ 16.824·10 зр. и 1768 штукъ фантôвъ (найбôльше изъ всѣхъ провинцій); зъ Моравіи 7121·19 зр. и 4 фанты; зъ низшого Шлеска 2.316·78 зр. и 45 фантôвъ; зъ Галичины (кромѣ высше выказаныхъ) 4·260·30 зр. и 2306 фантôвъ; зъ Буковины 1986·61 зр. и 272 фантôвъ; зъ Угорщины 1224·79 зр. и 9 фантôвъ; зъ другихъ державъ 20 зр.; всего: 41 040·01 зр. и 6.012 штукъ фантôвъ. III) Значнѣйшими фантами, взглядно датками грошевыми на закупно тыхъ-же причинились: Єго Святôсть папа Левъ XIII., Єго Вел. цѣсарь Францъ Іосифъ I., цѣсарева нѣмецка Августа, архикнязѣ Кароль-Людвикъ, Альбрехтъ, Вильгельмъ, Отто Францъ, Фридрихъ Маріянъ и Фердинандъ тосканьскій; архикнягинѣ: Гизеля, Марія Каролина, Марія Антонина, Адельгунда и Алиція тосканьска; княжна Ида Лихтенштайнъ и Людмила Одескали, гр. Таффе, д-ръ бар. Землковскій, д-ръ Конрадъ, Трефортъ (минист. угор.), Бедековичъ (мин. хорв.), кард. Шварценбергъ и Симоръ, архіепископы галицкй Сильвестръ, Моравскій и Исаковичъ, еп. Ступницкій, другй епископы зъ провинцій австрійскихъ и деякй личности зъ шляхты австрійской. Зъ галицкой шляхты причинились лишь гр. Сѣминьскій-Левицкій, гр. Артуръ Потоцкій, гр. Стан. Голуховскій и бар. Ромашканъ. IV) Межи фантами находятся: срѣбный столовый сервисъ на 24 особы, такй жь сервисы до кавы, срѣбнй канделябры, свѣчники, кошики, цукорницѣ, годинники золотй, фортепяны, меблѣ, дѣла штуки, стрѣльбы, илюстрованй книги, рѣзьбы и другй предметы дорогоцѣнний и артистичнй. V) Лотерія числитъ 110 головнѣйшихъ и 12.000 меншихъ выграныхъ. Вартôсть деякихъ выноситъ 1100, 1000, 500, 400, 300, 200 и 100 зр. VI) Тягненье наступитъ 28 грудня 1886 р. и ôтбудеся публично и пôдъ надзоромъ комисіи, въ котрои складъ вôйдутъ также ц. к. прав. комисарь и ц. к. нотарь. VII) Комитетъ ручитъ за правильне выданье выграныхъ фантôвъ на мѣсци и почтою за зворотомъ оригинального льоса. VIII) Всѣхъ льосôвъ єсть 200.000, кождый по 1 зр. а. в. IX) Сй льосы подѣленй на 2000 серій, кожда по 100 льосôвъ (перша ôтъ 1—100, друга ôтъ 101—200 и т. д.) X) Кождый льосъ грає на всѣ выгранй и єсть заосмотреный сухимъ стемплемъ. XI) При тягненю будутъ поставленй три колеса щастя, зъ котрыхъ перше мѣститъ 2000 нумерôвъ серій, друге нумеры всѣхъ 200.000 льосôвъ, а трете нумеры фантôвъ. Насамперед вытягнутся першимъ колесомъ 1300 серій, зъ котрыхъ кожда мѣститъ 100 льосôвъ; ôттакъ другимъ колесомъ вытягнутся нумеры льосôвъ, а заразъ третымъ колесомъ выгранй фанты, припадаючй на поодинокй вытягненй нумера ажь до вычерпаня. XII) Вытягненй фанты будутъ выдаватись въ 8 день по тягненю за зворотомъ оригинальныхъ льосôвъ. Ôтобранье можна поручити другимъ особамъ, а льосъ выгрываючій переслати франко до льотерійного ôтдѣлу въ Перемышли. Высылка фанту почтою ôтбудеся на коштъ выгравшого. XIII) Списъ выграныхъ льосôвъ оповѣстится всѣмъ ц. к. и автономичнымъ урядамъ и органамъ занимавшимъ-ся розпродажею льосôвъ. XIV) Речинець до ôтбору выграныхъ фантôвъ уплыває по 45 дняхъ. Неôтобраный фантъ припадає въ корисТь фонду „Института“. XV) Продажь льосôвъ по высшôй цѣнѣ (надъ 1 зр.) зборонена; рôвно-жь не можна продавати льосы въ цѣли товарискои гры съ выемкою лишь тогды, наколи число участникôвъ товарискои гры рôвняєся числу призначеныхъ на то льосôвъ и игорна вкладка не єсть менша, якъ цѣна поодинокого льоса.

Знаючи велику вагу образованои женщины въ народѣ, знаючи высоку благородну цѣль, яку собѣ поставивъ комитетъ, намѣряючи заснувати „Дѣвочій Институтъ“ въ Перемышли; оцѣняючи достойно всѣ великй труды комитету льотерійного, на челѣ котрого станули Єго Преосв. еп. Іоанъ

„До Ластôвки“ Ост. Нижанковского.

(По причинѣ рецензіи того дуету въ „Зори“ ч. 23 зъ 1885 р., написанои Вп. П. Бажаньскимъ.)

Зъ причины браку правдиво фаховыхъ людей критика музикальна у насъ єсть або несправедлива або обмежаєся на похвалахъ. Критика, не выказуюча авторови добрыхъ або злыхъ єго сторôнъ и єго похибокъ, єсть безъ цѣли и може часто завести автора на бездорожье. Не выказанй бо похибки лишаются, а похвалы часто зневохочуютъ до дальшои працѣ. Правдива и безпристрастна критика єсть певнымъ керманичемъ, робитъ автора бачнымъ, заохочує до працѣ въ выткненыхъ напрямахъ и чинитъ вытревалымъ до дальшои працѣ. А що творы музикальнй молодого композитора Остапа Нижанковского вказуютъ на талантъ музикальный, то чуюся бути спонукованымъ звернутися до рецензіи єго дуету „До Ластôвки“, написанои Всч. о. П. Бажаньскимъ въ „Зори“ ч. 23 зъ 1885 р., якъ и свое мнѣнье о нихъ высказати.

Рецензія о. Бажаньского складаєся зъ двохъ частей. Перша має приготовити читателя, якъ то маєся приступати до оцѣнки „кождого музикального дѣла“, а друга часть єсть сама оцѣнка съ богато примѣтками о стилю народнôмъ, модуляціи, и пр. Якъ о першôй такъ и о другôй части скажемо кôлька словъ.

Вп. рецензентъ зачинає часть першу такъ: „Якъ на тлѣ поезіи будуєся музика, то зачну въ-першу ôдъ поезіи, лишь не зъ литературнои а музикальнои стороны. Поезія, кажуть, се рôдна сестра музики, другіи кажуть, поезія се дѣвчина а музика се єи строй, а я докину, що поезія се душа, а музика се єи тѣло. Вже то до гарнои, повнои огню поезіи знайдеся и гарный строй музики“ и т. д. — Мушу сказати, що съ такими порôвнанями для музики, якъ *дѣвчина* и *строй*, *душа* и *тѣло* я по першій разъ подыбуюся. Музика яко штука красна єсть собѣ якъ иншй краснй штуки самостôйною, однакожь найблизшою поезіи и справедливо єи сестрою поезіи назвати можна, нѣколи *строемъ* поезіи або *тѣломъ* поезіи. Музика має якъ кожда штука красна ôтрубно *форму* и *духа*, а хочь коли лучится съ поезіею въ спѣвѣ, не можна єи „строемъ“ або „тѣломъ“ звати. Она выступає самостôйно, а лишь йдучи въ парѣ съ поезіею що-до мыслей пôдноситъ бôльше чувства поезіи. Кôлько жь то маємо творôвъ, симфоній, сонатъ, увертуръ, квартетôвъ смычковыхъ, и т. д., въ котрыхъ музика не лучится съ поезіею, однакъ тіи, яко самостôйнй творы музичнй, пôдъ взглядомъ духа и формы чувства нашй вповнѣ вдоволяютъ. А хотяй коли й лучится музика съ поезіею въ спѣвѣ, то музика выступає таки самостôйно яко цѣлôсть выконана безъ словъ инструментами задержує свôй власный характеръ и выражене чувство явно объявляє своими тонами. Зъ тои причины пôдъ одну и тую саму мельодію (пѣснь) легко дадутся пôдложити розличнй стихи, выражаючй подôбну ситуацію. Нѣколи про-то на тлѣ поезіи не будуєся музика и огонь въ поезіи не все выкличе огонь въ музицѣ, а дуже часто стрѣчаємо до хорошои поезіи не конче добôрну музику и противно. Музика въ парѣ має лише супровожати мысли поезіи, выступає все самостôйно. Порôвнанье музики съ *тѣломъ* або зô *строемъ поезіи* єсть неумѣстне и уймає гôдности музицѣ, яко штуцѣ краснôй.

Дальше Вп. рецензентъ, приготовляючи читателя до оцѣнки „всякого музикального дѣла“, поучає поетôвъ, якъ они маютъ римувати и ритмувати поезію для спѣву. Зъ природы обдареному поетови легко плыве пôдъ вплывомъ враженя римъ и ритмъ стиха; але о такихъ, котрй перо потребуютъ згрызти, закимъ якій стихъ зримуютъ и уритмуютъ, въ поезіи нема мовы. Не можна однакъ такъ невôльничо вязати поезію до музики и противно. Уталантованый композиторъ дасть собѣ раду съ всякимъ стихомъ. М. Лисенко оспѣвавъ майже всѣ поезіи Шевченка. Кождый признасть, що до поезій Шевченка не такъ легко дôбрати музику, а прецѣнь Лисенко по майстерски умѣвъ всюды дати собѣ раду. Най-же поеты собѣ своєю дорогою стихи римуютъ и ритмуютъ, а музики нехай выбираютъ стихи найôтповѣднѣйшй свому чувству. — Въ кôнци Вп. рецензентъ, звернувши рѣчь цѣлу до правильного акценту у насъ неузаконеного (?), до ритму и риму въ поезіи, кôнчитъ на римахъ мужескихъ и женьскихъ пôдготовленье до всякого музикального твору. Чи сказане выстане, осудятъ самй читателѣ.

Въ другôй части каже Вп. рецензентъ такъ: „Поезію сю („До Ластôвки“) пок. Навроцкій не призначивъ для музики (?). П. Нижанковскому подобалася гадка поезіи, тому пôдобравъ єи пôдъ музику. Въ нѣй владѣє чувство, а где чувство, тамъ маєте вже и музику (sic!), де єго нема, нема и мѣсця для музики.“ — Поезіи безъ чувства не понимаємо. Найлучше надаєся для музики лирична поезія, однакожь часто стрѣчаємо епичну поезію въ музицѣ, укладану въ речитативахъ. Знаємо пок. Навроцкого яко щирого руского патріота и писателя на поли економичнôмъ, а хвилями пробуючи своихъ силъ на поли поезіи, уложивъ патріотичный стихъ „До ластôвки“ цѣлкомъ правильно. То тепле чувство патріотичне подобалося п. Нижанковскому и ôнъ гôдно перепровадивъ мысли поезіи въ музицѣ и удачно оспѣвавъ милою мельодією мысли Навроцкого. До ліричныхъ частей дôбравъ ôтповѣдну мельодію, умѣвъ застосоватись и до драматичныхъ частей, епичнй надѣливъ речитативомъ. Не видно однакъ нѣгде въ поезіи погрѣшностей противъ риму и ритму, котрй после гадки Вп. рецензента п. Нижанковскій „тріолями“ обминавъ. Тонацію дôбравъ композиторъ до мельодіи якъ найôтвѣтнѣйше; инша, хочь бы пôвъ тона низша або высша тонація, була бы для силы голосу хиблена, — непотрѣбно отже взывае Вп. рецензентъ композитора, абы для невправныхъ пяністокъ змѣнявъ тонацію о пôвъ тона высше або низше, бо композиторъ власне робивъ для вправныхъ пяністôвъ, а хто невправный, нехай учится. Такожь несправедливый замѣтъ робитъ Вп. рецензентъ композиторови, яко-бы ôнъ не знавъ значеня recitativ-а и яко-бы recitativ мавъ вплывъ „на змѣну темпа“; скорше recitando має вплывъ. Recitativ може выконатись такъ въ скорôмъ якъ и въ повôльнôмъ темпѣ а также и въ темпѣ, приписанôмъ для цѣлого твору; не потреба отже по recitativ-ѣ змѣняти темпо (1-mo tempo). Своєю дорогою справедливо замѣчає Вп. рецензентъ, що recitativ въ

Ступницкій, можемо нынѣ, коли цѣле жизненне для нашого народу дѣло есть майже на окôнченю, всѣмъ нашимъ Всеч. Родимцямъ закупно сихъ дѣйсно дешевыхъ льосôвъ лишь якъ найгорячѣйше припоручити. Буде се лента, котра выдасть въ своѣмъ часѣ сторичный плôдъ духовый, буде се и памятникъ нерукотворный для патріотичныхъ иниціяторôвъ сего дѣла. Въ пересвѣдченю про-то, що кождый Русинъ и безъ нашои пригнуки пôшле охотно 1 зр. до льотерійного комитету въ Перемышли, желаемъ всѣмъ участникамъ щастя до найкраснои выграной. Редакція наша охотна посередничити и посѣдае льосы на продажь. Звертаемо лишь увагу, що при присылцѣ 1 зр. на закупно льосу належитъ прислати и 15 кр. а. в. на рекомандовану высылку.

Двѣ промовы о. Н. Сѣчиньского

при буджетѣ шкôльнôмъ о фикційныхъ, нѣбы зъорганизованыхъ школахъ и о Тернопôльскôмъ инспекторѣ окружнôмъ.

I.

Комисія буджетова выказала на пôдставѣ выказôвъ, предложеныхъ черезъ красву Раду шкôльну, число ново-заложеныхъ шкôлъ. Єсмь въ прикрôмъ положеню, що мушу звернути увагу на то, що межи школами, выказаными въ алегатѣ А., яко зъорганизоваными ще въ роцѣ 1884, фигурують мѣсцевости, котрѣ до нынѣ не мають школы. Повторяю ще разъ, що пôдъ числомъ пятымъ „Łubianki wyższe" выказано, що школа зôстала зъорганизована въ роцѣ 1884 и 1 лютого въ житье увôйшла а єи фактично и до нынѣ нема, а на доказъ того освѣдчаю, що пôдчасъ рускихъ святъ, якъ я бувъ дома, прïѣхали делегаты громады и радилися мене, що мають зробити съ тымъ, що натискають, абы будынокъ на школу наймати. Нема будынку, нема учителя, нема школы, а она фигурує яко зъорганизована въ роцѣ 1884 и кредитъ на ню ухвалюєся ôтъ 1884 р. Дальше есть друга така школа, на папери тôлько зъорганизована межи выказаными школами филіяльными, а мушу сказати, що въ моѣмъ повѣтѣ збараскôмъ бôльше есть такихъ выпадкôвъ. Я не хочу дальше въ домыслы запускатися, дальше конклюзіи вытягати, щобы не потребувати просити кождого зъ послôвъ, щобы справдивъ выказъ изъ свого повѣта. Я хочу приняти, що то помылка. Пôдъ числомъ шестымъ шкôлъ филіяльныхъ суть „Łubianki niższe" яко школа зъорганизована въ роцѣ 1884; въ рубрицѣ „Szkoła wejdzie w życie" есть павза. Отожь не знати, коли она вôйде въ житье. Теперь по освѣдченю п. гр. Баденіого можна вносити, що за 7 лѣтъ т. е. въ остатнôмъ часѣ, до котрого назначивъ запровадженье шкôлъ у всѣхъ селахъ. Межи школами, зъорганизоваными въ р. 1885 знайшовъ я „Terpiłówka", котра то школа пôсля выказу увôйшла въ житье 1 вересня. Що до тои школы освѣдчаю, що до сего часу есть доперва пертрактація въ тоцѣ, абы споводувати громаду купити грунтъ або хату наймити. Дальше „Hniliczki" школа зъорганизована въ роцѣ 1885; такожь мушу освѣдчити, що школы нема, яко членъ Выдѣлу повѣтового маю якъ найдокладнѣйшу вѣдомôсть о тôй справѣ. Жалую, що не взявъ я доказу съ собою. Отже въ Гниличкахъ школы нема, хотяй тутъ написано, що она 1 вересня 1885 р. въ житье увôйшла. Отже я не могучи зъорієнтуватися, не могу ставити внесеня, змѣряючого до того, щобы рубрики змепшати, бо я вѣрю, що сума, ухвалена на тую школу въ остаточнôмъ часѣ, если не буде ужита на дотацію, то буде заощаджена. Потѣшаюся, що и справозданье пôднесло, що въ рубрицѣ дотація суть найбôльшѣ заощадженя. Що бôльше — кусить мене, абы я межи увагами моими и межи увагами комисіи буджетовои зробивъ певне навязанье. То значитъ: може бути, що суть высокѣ заощадженя, — не диво! Школы на паперѣ фигурують яко зъорганизованѣ, а въ житю ихъ нема, мимо того, що на паперѣ выказано, що они пôдъ певною датою вже увôйшли въ житье. Не дивота, що — о кôлько спадае на краєвый фондъ — пересѣчна утримання однои школы, знизилася на 140 и кôлька золотыхъ.

II.

Я просивъ о голосъ, щобы ôтповѣсти п. Баденіому. Передовсѣмъ мушу сконстатувати, що п. Бадені дуже помылився, коли казавъ, що громада Лубянки, найбогатша, належитъ до тыхъ, въ котрыхъ молодѣжь не умѣе читати. Въ Лубянкахъ 2/3 старыхъ людей умѣе читати и писати. Лубянки есть одна зъ найинтелигентнѣйшихъ громадъ на Подôлю; она утримує ôтъ 40 лѣтъ школу, але приватну. Я зъ того виджу, що п. Бадені не дуже втаємниченый въ хôдъ справы, коли казавъ, що Лубянки читати и писати не умѣють. Не знаю, чи п. Бадені потрафивъ переконати панôвъ, що то знамя раціональнои господарки: выказувати певнѣ мѣсцевости въ выказѣ ново-зъорганизованыхъ шкôлъ мимо того, що не впроваджено тамъ шкôлъ въ житье, менша о то, зъ якои причины, чи то зъ причины рекурсôвъ, чи якои другои. Пытаюся, чи его ôтповѣдь переконала панôвъ, що жаданье кредиту въ рр. 1884, 1885 и нового 1886 р. для шкôлъ фикційныхъ, котрыхъ нема, чи то належитъ такожь до порядного господарства? — осудѣтъ самѣ.

П. Баденіого нема тутъ, а я бы хотѣвъ ему ad usum подати деякѣ обывательскѣ рады. П. Бадені яко ôтличный господарь и финансистъ бувъ-бы далеко лѣпше занявъ и выповнивъ свое мѣсце въ Радѣ шкôльнôй, коли бы бувъ занявся порядкованьемъ справы финансовои, а не педагогично-дидактичною стороною дѣяльности Рады краєвои. Коли-бы бувъ тымъ отвѣтнымъ его заводови дѣломъ занявся, то бувъ-бы певно перестерѣгъ и не допустивъ, абы въ выказахъ ново-зъорганизованыхъ шкôлъ вписувано школы фикційнѣ, т. е. школы, котрыхъ не введено въ житье. Що до мого вплыву, котрый хотѣвъ п. Бадені заангажувати на користь интенцій краєвои Рады шк., щобы впровадити новѣ школы, то маю честь заявити, що не тôлько въ згаданыхъ громадахъ, але въ цѣлôй Тернопôльщинѣ и Збаражчинѣ, длятого що належать до окружнои Тернопôльскои рады, объявляются найбôльшѣ перешкоды при организаціи шкôлъ.

Минувшого року, якъ и нынѣ мавъ я честь сказати, що мимо моеи доброи волѣ и симпатіи для шкôльництва, мимо того, що въ освѣтѣ виджу єдину дорогу до лѣпшои будучности, то однакожь мои силы за слабѣ, якъ довго могуча протекція буде засланяти того Веніяминка, (окружного инспектора п. Михаловского) котрый стягнувъ на себе odium въ цѣлôмъ повѣтѣ, не тôлько межи учительствомъ, але и межи селянами. Найлѣпшимъ доказомъ того есть фактъ, що майже $1\frac{1}{2}$ року комисія окружнои рады працювала въ згаданыхъ селахъ, записавши богато паперу протоколами, але до нѣякого результату не довела, а все черезъ те, що могуча протекція высше ставитъ особу надъ справу. Не тôлько межи рускими громадами але и мазурскими школа не мае популярности въ Тернопôльщинѣ. Шкôльництво не зыскуе на тôмъ, що на его чолѣ стоитъ чоловѣкъ, о котрôмъ говорятъ, що бракъ ему такту, зыскуючого симпатію у громадъ, бракъ ему такту въ поведеню съ ними и въ поведеню съ учителями, котрыхъ, людей интелигентныхъ, трактує негôдно и робитъ имъ найбôльшѣ пакости!

Кромѣ организованя шкôлъ новыхъ — тому панови все удаеся, помимо того, що я доказавъ документами ясно, що ôнъ позволивъ собѣ фальшиво толкувати уставу. Мимо того его засланяе можна протекція, а я кажу, на руки. п. Баденіого, що въ интересѣ шкôльництва и совѣтникôвъ краєвыхъ власнôмъ лежитъ, щобы насъ увôльнено ôтъ того организатора и провôдника освѣты!

ДОПИСИ.

Зъ Яворова.

(*Клясификація въ конвиктѣ ЧЧ. сс. Василіянокъ*) въ минувшого пôвроку шкôльного выпала не менше блескучо, якъ и попередныхъ лѣтъ. Всѣхъ конвикторокъ въ тôмъ роцѣ есть 37. Зъ тыхъ 33 Русинки а 4 Польки; и такъ: въ II кл. есть 5, въ III кл. 7, въ IV кл. 9, въ V кл. 7, въ VI кл. 4, въ VII кл. 2, а въ VIII кл. 3. Зъ тыхъ одержали степень ôтличный: Софія Тимкевичь, Марія Козакевичь въ III кл.; Мальвина Левицка, Ольга Козакевичь, Марія Ильницка, Єлена Куцѣль, Наталія Тимкевичь, Софія Фолисъ, Наталія Мацюракъ, Мальвина Сиротиньска, Емилія Гавранъ въ IV кл.; Єлена Пасѣчиньска, Єремія Шеховичь, Ванда Куманецка въ V кл.; Ольга Куманецка, Константина Кульматыцка, Олимпія Лопушаньска въ VI кл.; Юлія Алиськевичь, Северина Черкавска въ VII кл.; Софія Кравсъ, Мальвина Ôльшаньска и Стефанія Думинъ въ VIII кл. Прочіи-же: Єлена Ильницка, Єлена Шихъ, Юлія Желехôвска, Марія Алиськевичь, Ольга Хлопецка въ II кл.; Єлена Желехôвска, Наталія Петровска, Павлина Райфъ, Софія Подолиньска и Зиновія Чапельска въ IV кл.; Ярослава Думинъ, Ирена Чачковска, Анна Кульчицка, Владислава Волкъ въ V кл.; Єлена Фрайндъ въ VI клясы — одержали первый степень.

Додати належитъ и то, що нашѣ конвикторки заслугують на похвалу за поступы такожь и въ грѣ на фортепянѣ, въ науцѣ ручныхъ робôтъ и танцѣвъ. Зъ лекцій музики, удѣлюваныхъ имъ кождого дня талантливою учителькою, всѣ въ загалѣ охотно користають; поодинокѣ конвикторки ôтграють досыть вправно и труднѣйшѣ кавалки. Дуже часто устроюются тутъ вечерки пописовѣ зъ музики. Признати належитъ такожь великій даръ веденя и порядокъ въ закладѣ нашихъ ЧЧ. инокинь. Не тôлько я зауважавъ, але и ôтъ богато иншихъ людей я чувъ, що въ нѣякôмъ конвиктѣ анѣ кляштори конвикторки не мають такого довѣрія и любови до своихъ настоятельокъ, якъ въ нашôмъ конвиктѣ; тутъ дѣтинѣ здаеся, яко-бы она була въ домѣ своихъ родичѣвъ; тутъ не дасться зауважати щось примусового, а все съ охотою, для того и минутка часу не змарнуеся, бо навѣть въ хвили ôтпочинку дѣти занимаются або ручною роботою або наукою танцю.

Жаль тôлько, що нашѣ ЧЧ. инокинѣ за для скудныхъ своихъ доходôвъ не можуть бôльшого конвикту удержувати, що принеслобы велику користь для народу нашого. Не менше закинути належитъ и нашимъ рускимъ родичамъ, що то свои дѣти по чужихъ конвиктахъ та кляшторахъ умѣщають и дорого платятъ за то, щобы дѣти ихъ колись своеи рôднои мовы цуралися, де противно въ нашôмъ конвиктѣ заледви 16 зр. мѣсячно платится, а користь есть хотяй-бы лишь тая, що дѣтина не потребуе мучитися надъ чужимъ языкомъ а образуеся дальше въ своѣй рôднôй мовѣ.

Зъ Перемышля.

(*Потреба рускои гимназіи въ Перемышли.*) Великого шуму по всѣхъ усюдахъ наробило внесенье пос. Романчука. Заговорили про насъ и свои и чужѣ. Насъ, мешканцѣвъ Перемышля, очевидно найбôльше интересувала справа рускои гимназіи въ Перемышли. Тымчасомъ тои гимназіи якъ не було, такъ и нема. Мы всѣ гадали, що якъ уже правительство жадало для Русинôвъ гимназіи въ Перемышли, то оно буде и отъ-отъ и въ наше ôконце засвѣтитъ сонце, и у насъ розбудится нове житье, спорохнѣлый пень пуститъ свѣжѣ лѣторосли. А такого спасительного сонця мы чаемо съ великою нетерпеливостею.

Бо Перемышль ще лише тôлько рускій, що надъ нимъ уноситея его минувша слава. Имя Снѣгурского есть тымъ талисманомъ, що не давъ уснути на вѣки рускому имени. Перемышль теперь твердо-руске мѣсто, — тожь думавъ-бы хто, що коли вже „народовцѣ" нѣчого не мѣшають, то тутешнѣ „твердѣ" Русины десь такъ ôтгортають „налетѣлости польскѣ", що ажь упрѣли въ тои тяжкои працѣ, але таки доконали свого, таки можугъ бути примѣромъ иншимъ гôродамъ єдино-спасительнои Руси ажь до Камчатки. Але такъ не есть. Вже не говорю про рôзнѣ „rad ы" и „wydział-ы", — ну, звычайно, Поляки мають тамъ за собою силу физичну, — але бо навѣть тамъ, де-бы Русины могли выступити публично, якъ то буває въ прочихъ мѣстахъ галицкои Руси, — тутъ и того годѣ добачити. Десь по иншихъ мѣстахъ бодай въ мясницѣ дають про себе Русины чути, а тутъ и того нема. „Сецесія" въ цѣлôмъ того слова значеню! Маємо вправдѣ „Бесѣду", але тôлько що маємо; до неи мало хто й загляне. Дасть свою вкладку и думає кождый, що вже и збувъ свôй патріотизмъ. А пôйдешь мѣстомъ, то не знаешь, чи ты въ Краковѣ, чи таки на Руси. На склепахъ не знайдешь, крôмъ въ „Народнôй Торговлѣ" нѣ на лѣкъ рускои вывѣски; въ склепѣ дивлятся на тебе великими очима, якъ зачнешь говорити по руски (по тутешному ще завсѣгды по „хлопски"). Навѣть кореспонденційнои картки рускои не все и всюды дôстанешь. Отъ идутъ гимназіясты; думаешь, що бодай теперь середъ нихъ почуешь руске слово. Тажь Русинôвъ до 300 въ Перемыскôй гимназіи. Але де тамъ! Плати дуката за руске слôвце, чи его вчуешь! Коли бъ не заѣзжій якій священикъ та нашъ любезный „Проломъ" на „Бесѣдѣ", то мы бы и не знали, що суть якѣ Русины на свѣтѣ, та щось тамъ межи ними дѣеся. Ну, не дивуватися Перемыскому духовеньству нашому, бо звычайно, якъ мовлятъ, ему не вôльно мѣшатися въ политику, то и спитъ собѣ здорово. Але-жь бо тутъ и свѣтскихъ Русинôвъ не мало! Тажь навѣть одинъ посолъ рускій, и то ще не абы-якій, жіе межи нами, дыхае тымъ воздухомъ, що и мы!... Интелигенція Перемыска руска говоритъ дома по польски, — по руски хиба якъ забудеся або муситъ; а вже за передмѣщанъ и не говорѣмъ. Тôлько по руски чують, що проповѣдь въ церкви. Годѣ намъ и годѣ поступити крокъ напередъ! Якъ подумати, що на противнôмъ кôнци галицкои Руси въ „мягко"-рускôмъ гôродѣ Тернополи бье житье горячою струєю, а мы „твердѣ", но хиба въ снѣ, то той Полякъ, що намъ пôдъ бокомъ, выдаеся далеко страшнѣйшимъ. Отъ и бачите, на що намъ здалася рускои гимназіи въ Перемышли. Мы думали, що завитають до насъ свѣжѣ силы, мы оживемъ, ôтродимося. А такъ...

Щ бы Вамъ яко-тако доповнити образъ нашои нужды, то розкажу Вамъ ще де-що про нашу гимназію. Якъ хто читавъ цифры, вказуючѣ на число ученикôвъ рускои народности въ Перемыскôй гимназіи, то кождому серце забило живѣйше, що росте така сила Даждьбогова внука. Но якъ придивимося, якимъ покармомъ ихъ годують, щô заступае имъ руску

дуетѣ нѣколи не приходитъ, а стишокъ „До ластôвки" въ загалѣ бôльше надаесь для одного голосу (solo) якъ для двохъ (duetto).

Дальше каже Вп. рецензентъ такъ при рецензіи *модуляціи*: „Найблизшою цѣхою народности въ спѣвахъ по-при тяглу мельодію есть модуляція переплетена найблизшими тонаціями, а въ народныхъ пѣсняхъ дуръ зъ перемѣною въ моль (?). Объемъ народности въ музицѣ есть узкій" (?). — Вп. рецензентъ думае на тôмъ мѣсци певно то, що Нѣмцѣ зовутъ „im Volkston", а Поляки sielanka (das Ländliche), котру старалися композиторы въ своихъ творахъ наслѣдувати, а особливо Gounod въ хорѣ селяньскихъ дѣвчатъ, повертаючихъ зъ працѣ въ оперѣ „Фавстъ", Flotow такъ само хоръ дѣвчатъ-служницъ въ оперѣ „Марта", Монюшко такъ часто въ оперѣ „Галька", нашъ Вербицкій въ безсмертнôмъ хорѣ повертаючихъ косарѣвъ въ „Пôдгôрянахъ", и иншѣ; щô однакъ значитъ въ народныхъ *пѣсняхъ* дуръ съ перемѣною въ моль", — того годѣ менѣ поняти. Кôлько то маємо народныхъ пѣсень лише въ *дуръ* а кôлько лише въ *моль*? Вправдѣ дуже часто въ нашихъ пѣсняхъ лучатся дуръ съ паралельною або найблизшою спорôдненою въ моль тонаціею, але сама тая перемѣна не есть ще характеристикою нашои народнои пѣсни анѣ єи стилю.

Дальше каже Вп. рецензентъ: „Въ коротенькихъ арійкахъ, призначеныхъ для розвеселеня, для забитя часу (?!), милои товариской забавы при фортепянѣ есть мѣсце и можна съ повною цѣхою народности тѣ арійки прикрасити, але въ аріяхъ оперетковыхъ а ще бôльше оперовыхъ муситъ музика сягнути дальше, ширше и глубше."

— Кожда музика, утворена до поезіи, повинна кореспондувати съ чувствами, выражеными въ поезіи, не потребуе бути „прикрашувана" якою тамъ цѣхою народности. Кождый композиторъ, котрый хоче промовити до духа своеи народности, муситъ опирати свои творы на пôдставѣ народныхъ пѣсень, котрѣ суть найбôльшимъ „заплоднюючимъ факторомъ" его мотивôвъ и фантазіи, — инакше минеся съ цѣлею. Тои максимы держалися всѣ композиторы, котрѣ позыскали черезъ то славу свѣтову и музику своеи народности высоко двигнули.

Дальше Вп. рецензентъ каже: „Часто подыбуемо композиторôвъ, що рускѣ чувства и по нѣмецки и по французски, лишь не по руски выражають." — Жаль дуже, що Вп. рецензентъ не означивъ намъ близше творôвъ музичныхъ въ такôмъ дусѣ писаныхъ и не вымѣнивъ композиторôвъ, котрѣ въ тôмъ разѣ провинили. Понеже той самый закидъ робитъ Галичанамъ при спосôбности оцѣнки квартету Нижанковского „Гуляли"*) и М. Лисенко, славный украиньскій композиторъ, и понеже се найбôльше можна ôтносити до вельми заслуженыхъ композиторôвъ нашихъ М. Вербицкого и И. Лавровского, то я въ сѣмъ разѣ чуюся бути споводованымъ близше справу выяснити.

У насъ въ Галичинѣ до р. 1833 не чувъ нѣхто руского музикального твору. Въ церкви спѣвали „сомолôвкою", а питомцѣ генерального сѣменища у Львовѣ пописувалися спѣвомъ званымъ „єрусалимкою"*). Доперва коли бл. п. еп. Іоанъ Снѣгурскій за вплывомъ свого капеляна и професора богословія Іосифа Левицкого спровадивъ псальмы и пѣсни до св. бож. Литургіи безсмертного композитора руского Димитрія Бортняньского и нанявъ учителя спѣву Алоизія Нанького, Галицка Русь першій разъ учула въ церкви душу и серце трогаючій рускій спѣвъ музикальный. Ентузіязмъ бувъ не до описаня, всѣ загально славили тôй прекрасный спѣвъ рускій. Пôдъ вплывомъ сего спѣву появилися нашѣ першѣ галицко рускіи композиторы Михаилъ Вербицкій и Иванъ Лавровскій, котрѣ своими творами музикальными будили у насъ духа руского, любовь и охоту до свого рôдного.

Творы Бортняньского запалили огонь для музики въ талантливôй душѣ Вербицкого и Лавровского и выкликали неугасиму жажду до дальшихъ студій на поли музики. Ôтносины ихъ не дозволяли имъ удатися за границю до консерваторій, та мусѣли свою жажду заспокоювати въ Галичинѣ. (Конець буде).

Викторъ Матюкъ.

---

*) Гл. Примѣтка при рецензіи въ „Зори" дуету „До Ластôвки". М. Лисенко муситъ бути мало обзнакомленый съ нашими ôтносинами и съ литературою музичною а подôбный судъ мôгъ выдати хиба на пôдставѣ кôлькохъ квартетôвъ нашихъ композиторôвъ.

*) О тôмъ спѣвѣ спôмну ще пôзнѣйше въ „Исторіи о розвою спѣву въ Галичинѣ".

грудь матери, то приходится лишь рукою махнути. Въ библіотецѣ для ученикôвъ не знайдешь хочь-бы на лѣкъ рускои книжки. А рускій языкъ выкладаютъ такъ, що й сказати соромъ. „Малорускій языкъ — то абсурдумъ. Ôнъ добрый только для хлопа, а для высшого сословія, то вже обще-русскій. Для того украиньскѣ писателѣ писали по малоруски лишень за молоду, — звычайно горячѣ головы! — а опôсля всѣ въ общерускôмъ языцѣ.“ А на тематъ задачѣ „Темнѣ (sic!) стороны повѣстей Марка Вовчка“ таке говорится: „У Марка Вовчка нема жадной идеѣ. Кождый, що читае его повѣсти, буде бачити свѣтъ лишень въ чорныхъ краскахъ, стае пессимистомъ. Они провадятъ до соціялизму...“ Тожь чи дивниця, що въ Перемыскôй гимназіи Шевченка не читаютъ, бо нѣбы то часу забракне (якъ се було тамтого року въ VII-мôй клясѣ, а сего року въ VIII-мôй не доповнено), а въ VII-мôй клясѣ доперва теперь XVII вѣкъ въ рускои литературы традуеся?

Бачучи такѣ злиднѣ, чи-жь подивуетесь, що мы якъ кани дощу выжидали заснованя рускои гимназіи въ Перемышли! Думалося: чей-же повѣе живый вѣтерець, освѣжитъ заспаныхъ, прочиститъ воздухъ! Тымчасомъ Поляки поставили на своѣмъ и тѣшатся: очевидно имъ съ нынѣшнымъ станомъ въ Перемышли дуже выгôдно; нашѣ „проломленѣ“ головы ликуютъ, що „коли мое не на верха, то лучше нехай буде нѣ менѣ, нѣ тобѣ“; а мы мусимо задоволитися моральною побѣдою, и дальше жити надѣею на красшу будучность!

Зъ Рогатына.

(*Ôтозва до честныхъ братôвъ дякôвъ.*) Изъ далекихъ и близькихъ сторôнъ Галичины и Буковины отримую листы, котрыми честнѣ братя мене запытуютъ, що дѣеся съ справою дякôвъ, ихъ организаціи и съ статутами, котрѣ мали вже въ житье увôйти, и котрыми занятися и пôдъ свôй покровъ взяти обѣцяли пôдчасъ интронизаціи Впр. Митрополитъ Сильвестеръ. Зъ тыхъ листовъ видко, що то есть жизненне пытанье, пекуча справа, бо ходитъ о то, абы и тая кляся нашои суспôльности була забезпечена въ своѣмъ удержаню, а якъ буде забезпечена, будутся до неи горнути люде достойнѣ. Справа дякôвъ выходитъ теперь яко цѣлкомъ нова, бо до сего часу побожный духъ христіянъ утримувавъ дякôвъ, выпосажувавъ, будувавъ для нихъ хаты, дававъ огороды, а теперь духъ побожности ослабъ, обовязки же дякôвъ въ церкви до вымогôвъ часу побôльшилися а удержанье зменшилося. Отожь теперь надъ тою справою треба всесторонно застановитися. То вымагае часу, науки, оглядности, свѣдомости обставинъ, и для того проволѣкаеся.

Я вложеной на мене ЧЧ. братями справы не засыпляю, але подрôбно, що роблю, не оголошую, чекаючи щасливои хвилѣ, въ котрôй наша доля може взяти рѣшучій оборотъ. Суджу однакъ, що вдѣлаю ЧЧ. братямъ милу услугу, коли донесу, якъ теперь стоитъ наша справа. Вô второкъ 26 л. сѣчня 1886 бувъ я у Впр. Митрополита Сильвестра и у деякихъ Впр. крылошанъ, котрѣ тою справою займаются. Впреосвященый, якъ звыкло, дуже ласкаво приняли нашу депутацію, а Преосв. Юліянъ Пелешь, епископъ станиславôвскій, также благосклонно промовили за нами до Впр. Митрополита. Впреосвященый зарядили, щобы тую справу взяти вже на засѣданье 28 сѣчня 1886, де статуты нашѣ обговоренѣ, черезъ газеты оголошенѣ будутъ и Выс. ц. к. Намѣстництву до затвердженя подадутся. Отожь прошу ЧЧ. братôвъ о ласкаву терпеливôсть; а я не залишу о кождôй важнôй змѣнѣ и о ходѣ дѣлъ завѣдомити, але, кôлько могу, запевняю, що пôдъ такъ сильнымъ покровительствомъ, яке мы маемо въ лици Ихъ Впреосвященьства митр. Сильвестра, наша справа буде приведена до пожеланого щасливого конця.

Рогатынъ, 30 сѣчня 1886. — *Илія Бойкевичъ*, секретарь збору дякôвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*З. Засѣданье рады державнои.*) Заким приступлено до порядку дневного сего засѣданя, поставивъ пос. Фагль внесенье о змѣнѣ §. 35 закона о внѣшныхъ относинахъ правныхъ католицкои церкви въ тôмъ напрямѣ, щобы всѣ католики, котрѣ платятъ податокъ а проживаютъ въ одной парохіи, становили также одну громаду парохіяльну. Оттакъ предложило правительство проектъ будовы взглядно закупна грунтôвъ пôдъ будынки урядовѣ для дирекцій почтъ и телеграфôвъ въ Краковѣ, Львовѣ, Чернôвцяхъ, Тріестѣ, Боценѣ, Тріентѣ и въ Ровередо. Капиталъ потрѣбный на сѣ будовы предкладае правительство въ загальнôй сумѣ 1,700.000 зр. — Зъ порядку дневного приступлено до выбору президіи палаты. Выбрано д-ра Смольку 279 голосами. На першого вице-президента выбрано гр. Ришарда Клямъ Мартиница, котрого выбрано 167 голосами; въ загалѣ отдано на его выбôръ 276 картокъ, зъ котрыхъ однакожь 105 було бѣлыхъ. Другимъ вице-президентомъ выбрано посла Хлюмецкого 257 голосами; картокъ при сѣмъ голосованю ôтдано 273, а зъ тыхъ було лишь 11 бѣлыхъ. Дальше приступлено до выбору комисій економичнои и школьнои. До першои выбрано пословъ: Пабстмана, Бояковско, Кайцля, Шиндлера, Салящека, Шукля, Лупула, Спаура, Хшановского, Смаржевского, Высоцкого, Тышкевича, Онишкевича, Сохора, Гуденуса, Прасковеца, Обердорфера, Перниерсторфера и др.; до другои выбрано межи иншими: Чарторыйского, Черкавского, Дѣдушицкого, Хотковского, Савчиньского, Бречека, Зиса, Тоннера, Клюня и др. — Предложенье правительства въ справѣ забезпеченя робôтникôвъ на случай нещастя ôтослано до комисіи промысловои; внесенье о змѣнѣ поступованя екзекуційного ôтослано до комисіи правничои; внесенье Киндермана о выкупнѣ ческои зелѣзницѣ пôвнôчнои ôтослано до комисіи зелѣзничои. Оттакъ мотивувавъ пос. Фетеръ свое внесенье, вымѣрене противъ приписôвъ, пôсля котрыхъ мясо зъ пôдозрѣнои худобы, наколи по зарѣзаню покажеся здоровымъ, вôльно продавати лишь на мѣсци. Внескодавець доказувавъ, що такѣ приписы зовсѣмъ не зарадятъ заразѣ худобы а навѣть противно, властителѣ справедливо пôдозрѣнои худобы не доносятъ о тôмъ властямъ и стараются якъ найскорше свою худобу продати. Отповѣдно до жаданя внескодавця ôтослано внесенье до комисіи економичнои. — Пос. Шенереръ предложивъ опôсля цѣлый рядъ внесень, вымѣреныхъ на знесенье свободы журналистичнои и такъ жадае ôнъ: щобы газетамъ вôльно було передруковувати лишь урядовѣ справозданя зъ нарадъ парляментарныхъ и розправъ судовыхъ; друге внесенье дотыкае спростованъ неправдивыхъ вѣстей, трете жадае зарадженя ширеню неморальности черезъ газеты, а въ четвергôмъ жадае Шенереръ, щобы правительство навѣть взяло инсераты въ свôй монополь. Внесеня сѣ поперли послы зъ скрайнои лѣвицѣ и декотрѣ зъ клюбôвъ ческого, Лихтенштайна и Гогенварта. По сѣмъ заповѣвъ президентъ палаты слѣдуюче засѣданье на нынѣ. Порядокъ дневный сего засѣданя есть слѣдуючій: 1. Перше читанье предложень правительства: а) въ справѣ ôтписаня податку грунтового при школахъ елементарныхъ; б) о змѣнѣ закона о заступництвѣ въ радѣ державнôй, дотыкаючого округôвъ выборчихъ въ Австріи долѣшнôй (мѣстъ и громадъ сельскихъ); в) о змѣнѣ ординаціи выборчои въ мѣстахъ ческихъ, въ 6 сельскихъ округахъ выборчихъ въ Галичинѣ; г) о торговельнôй угодѣ съ Сіямомъ; д) о законѣ противъ соціялистôвъ; ж) о управильненю ремесла будовельного; з) о ставленю будынкôвъ для дирекцій почтъ и телеграфôвъ. 2) Справозданье комисіи для ненарушимости посольскои въ справѣ пос. Супука. 3) Перше читанье пос. Екснера о будовѣ зелѣзницѣ у Вѣдни и 5) перше читанье внесеня пос. гр. Коронинього о змѣнѣ ординаціи выборчои до рады державнои и о установленю трибуналу для справджуваня выборôвъ.

(*Зъ клюбôвъ парляментарныхъ.*) Ухвала клюбу нѣмецкого въ справѣ высланя подяки кн. Бисмаркови выкликала, якъ мы вже доносили, велике розъяренье въ клюбѣ нѣмецко-австрійскôмъ и сталася причиною, що клюбъ сей постановивъ зовсѣмъ ôтлучитися ôтъ клюбу нѣмецкого. Такъ отже опозиція розбилася. Клюбъ нѣмецко-австрійскій ухваливъ по довшôй нарадѣ слѣдуючу резолюцію до клюбу нѣмецкого: „Клюбъ нѣмецко-австрійскій, котрый завсѣгды на самôмъ передѣ своеи задачѣ ставляе оборону интересôвъ нѣмецкого народу въ Австріи, уважае ту справу яко внутрѣшну житя державного. Коли клюбъ нѣмецкій противъ угоды съ клюбомъ нѣмецко-австрійскимъ о спôльнôмъ поступованю въ пытаняхъ политичныхъ ухваливъ односторонно манифестацію, супротивляючуся повысшôй ухвалѣ и черезъ то довѣвъ до основнои змѣны дотеперѣшныхъ тѣсныхъ ôтносинъ обохъ клюбôвъ, то клюбъ нѣмецко-австрійскій застерѣгае собѣ взяти пôдъ розвагу свои ôтносины на будуще до клюбу нѣмецкого“. „N. fr. Presse“ доказуе, що повысшу резолюцію треба уважати яко рѣшуче розôрванье союза, якій доси оба клюбы вязавъ и що непорозумѣнье зовсѣмъ не залагодится черезъ то, що клюбъ нѣмецкій замѣстъ адресы съ подякою ухваливъ лишь слѣдуючу резолюцію: „Члены австрійскои палаты пословъ, належачѣ до клюбу нѣмецкого, перенятѣ задачею бороненя завсѣгды народныхъ интересôвъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ витаютъ передовсѣмъ высказанѣ въ послѣдныхъ бесѣдахъ нѣмецкого канцлера, кн. Бисмарка, ясне зрозумѣнье небезпеченьства, яке грозитъ зô стороны Славянщины нѣмецкому народовы, такъ въ его цѣлости якъ и въ его окремыхъ частяхъ. Въ виду узасадненыхъ силою фактичныхъ условій внутрѣшныхъ ôтносинъ Австріи до державы нѣмецкои, мусить всяке скрѣпленье національного почутя въ Нѣмеччинѣ довести также и до скрѣпленя Нѣмцѣвъ въ Австріи въ ихъ тяжкôй боротьбѣ. Задивляючись такъ на справу, почуваются члены нѣмецкого клюбу до обовязку высказати щиру подяку за пôдоймаючій доказъ силы народного почутя въ бесѣдахъ кн. Бисмарка въ дняхъ 28 и 29 сѣчня с. р.“

(*Законъ о соціялистахъ*), котрый вже нынѣ въ першôмъ читаню прийде передъ палату пословъ, а котрый въ першôмъ своѣмъ видѣ, въ якôмъ появився бувъ минувшого року, выкликавъ не мале негодованье середъ суспôльности цѣлои державы, зôставъ въ послѣдныхъ часахъ значно змѣненый въ комисіи, вызначенôй спеціяльно для сего закона. Артикулъ и §. 1 сего закона звучитъ теперь такъ: Завязуванье товариствъ, о котрыхъ на пôдставѣ фактôвъ можна допускати, що они будутъ служити цѣлямъ соціялистичнымъ и вымѣренѣ суть на переворотъ державный и суспôльный, мае бути заборонене. §. 7 каже, що власти краевѣ маютъ право усунути голову цехôвъ, касъ запомоговыхъ и касъ для хорыхъ и приказати розписати новый выбôръ. Наколи однакожь и сей способъ покажеся безсильный, а товариства тѣ ведутъ и дальше агитацію соціялистичнѣ, то товариства тѣ маютъ бути поставленѣ пôдъ контролю державну. Въ арт. 1, §. 10. обмежено кару за участь въ товариствахъ соціялистичныхъ на той случай, наколи се дѣеся съ повною свѣдомостею. Зборы въ часѣ выборôвъ въ справѣ нарадъ надъ выборами не пôдлягаютъ законамъ о правахъ зборôвъ. Въ арт. 3 прийшовъ новый параграфъ, въ котрôмъ оказано, що посѣданье тайныхъ друкарень въ цѣли выдаваня загально небезпечныхъ письмъ соціялистичныхъ навѣть въ такôмъ случаю, коли той, що ширитъ такѣ письма, не знае змѣсту тыхъ письмъ.

(*Зъ комисій парляментарныхъ.*) Комисія буджетова залагодила въ пятницю титулъ „тютюнъ“ и „субвенціи и дотаціи“. Титуломъ непроцентованыхъ задаткôвъ на рѣчь фонду индемнизаційного вставлено для Галичины 2,625.000 зр. а для Буковины 372.000 зр. — Въ комисіи зелѣзничôй пос. Бѣлиньскій реферувавъ о петиціяхъ въ справѣ будовы зелѣзницѣ зъ Снятына до Городенки. Петиціи тѣ ôтступлено правительству до можливого увзглядненя.

Заграничнѣ Державы.

Ситуація на Балканѣ полѣпшилася значно въ послѣдныхъ дняхъ и есть надѣя на удержанье мира. Головно до дотеперѣшного положеня причинилася щасливо довершена унія болгарска и найновѣйша постава кабинету Глядстона супротивъ Греціи. Акты о уніи болгарскôй розôслала Порта всѣмъ державамъ и есть надѣя, що всѣ приймутъ ей прихильно. Одна лишь Россія, котрôй кн. Александеръ попсувавъ пляны черезъ свою звязь съ Туреччиною, дивитъ дуже неприхильно на довершене дѣло. Пôсля „Nar. List.“ есть царь рѣшучо противный уніи особистôй межи Болгаріею а Румеліею; унію ту уважае царь лишь за туманенье султана, державъ европейскихъ а навѣть самои Болгаріи. Россія буде попирати лишь унію реальну, котра лишь сама може запоручити не тôлько миръ на пôвостровѣ балканьскôмъ але и въ цѣлôй Европѣ. Рѣчь ясна, що Россія незадоволена сею уніею, але такъ само и ясно, що не зъ великои любови до Болгаріи але просто зъ власного интересу. Такъ якъ теперь рѣчи стоятъ, вплывъ Россіи въ Болгаріи зовсѣмъ упавъ; сполучена и велика Болгарія не потребуе оглядатися на помôчь Россіи, котру на случай потребы може також знайти въ Туреччинѣ. Теперь доперва стае яснымъ, для чого въ першôй хвили румелійскои ворохобнѣ, Россія такъ страшно кинулась на князя болгарского и ôтвернула ôтъ сего свою „благотворительну“ руку. — Довершенье уніи болгарскои праздновалося въ Софіи торжественнымъ богослуженьемъ, на котрôмъ бувъ присутный кн. Александеръ, всѣ министры и другѣ достойники; ôттакъ ôтбулася ревія а потому повѣдомивъ князь войско о сполученю Всхôднои Румеліи съ Болгаріею. — О переговорахъ въ Букарештѣ нема ще докладныхъ вѣстей; доносятъ лишь зъ Константинополя, що всѣ амбасадоры поручили однодушно Портѣ, щобы она при переговорахъ держалася якъ найточнѣйше угоды берлиньскои и щобы нѣякъ не жадала ôтшкодованя военного. Дальше поручили ѣй також, щобы не порушувала справы всхôдно-румелійскои яко справы внутрѣшнои и щобы передовсѣмъ поинформувала представителѣвъ державъ въ Букарештѣ о ходѣ переговорôвъ. — Въ Греціи настане имовѣрно значна змѣна, бо Глядстонъ приславъ до Атенъ урядову телеграму, въ котрôй дораджуе Греціи, щобы услухала рады державъ европейскихъ и не выкликувала вôйны, а ôнъ буде вже старатися, щобы Греція въ будущинѣ одержала ôтповѣдне ôтшкодованье.

НОВИНКИ.

— **Зъ причины празника Трехъ Святителѣвъ**, припадаючого въ четверъ, слѣдуюче число „Дѣла“ выйде въ суботу.

— **Въ справѣ конфискаты 6 числа „Дѣла“** одержали мы слѣдуючу допись: W Imeny Jeho Welyczestwa Cisaria! C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych riszył na pidstawi §. 489 i 493 zak. kar. i §. 37 zak. pras., szczo soderżanije artykułu, umiszczenoho w cz. 6 czasopysy „Diło“ z d. 16 (28) Ianuaria s. r. pid napysom „Hadky po sojmi“ zakluczajet w sobi znamena prowyny z §. 302 zak. kar i art. III. ust. z d. 17 hrudnia 1862. Cz. 8. z d. z. p. zatim oprawdana jest zariadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata toi czasopysy. W slidztwie toho riszenia zboronene jest dalsze rozpostranenie toho artykułu a zabranyj nakład maje buty znyszczenyj — powody: W inkryminowanim artykuli dobudżajet autor do nenawysty protiw hałyckomu sojmowi krajowemu i do nepryjaźny protiw polakam w czim mistiat sia znamena prowyny z §. 302 zak. kar. i art. III ust. z 17 hrudnia 1862 Cz. 8 d. z. p. Lwiw dnia 3 lutoho 1886. — *Poglies.*

— **Загальнй зборы товариства ремѣсникôвъ „Зоря“ у Львовѣ** ôтбудутся въ недѣлю дня 14 л. с. м. о год. 2½ по полудни въ комнатахъ Товариства при ул. Краковскôй ч. 17 поверхъ II., на котрѣ всѣхъ Вп. членôвъ запрошуеся. — Ôтъ Выдѣлу тов. рем. „Зоря“. — *В. Нагôрный* голова.

— **Вокально декляматорскій вечеръ съ танцями въ Бережанахъ**, котрый устроивъ Выдѣлъ тамошнои „Рускои Бурсы“ дня 2 лат. лютого с. р. удався пôдъ кождымъ взглядомъ свѣтло. До кадриля ставало надъ 60 паръ и бавленося до 7 години рано. Доходôвъ було 265 зр. 69 кр. Выдатки выносили 114 зр. 21 кр. Чистого доходу остало 151 зр. 48 кр., котрый буде ще побôльшеный, позаякъ значне число билетôвъ не зôстало ще оплачене. Всѣмъ, котрѣ до такъ свѣтлого успѣху причинилися чи то особистымъ появленьемъ на вечерку, чи надôсланьемъ належитости за высланѣ билеты, дальше паннѣ Т. Г. за прехорошу декламацію, о. С. Л. за красный ôтчитъ зъ исторіи литературы рускои, Товариству любителѣвъ музики въ Бережанахъ за хорошій спѣвъ, якъ неменше Касину мѣщаньскому за ôтступленье салѣ, Касину урядничо-официрскому и иншимъ за вызиченье крѣселъ, бурмистрови п. Гертлерови за ôтступленье салѣ радной — складае пôдписаный Выдѣлъ щиру и сердечну подяку. Невыгоды, якѣ показалися зъ причины малои салѣ, недостаточного числа танцерôвъ и злои обслуги, Комитетъ мимо найщирѣйшои волѣ устоушити не мôгъ, що П. Т. Гостѣ ласкаво схотятъ увзглядняти. — Бережаны 6. лютого 1886. *Мих. Соневицкій*, предсѣдатель Комитету.

— **Русины львôвскѣ бавлятся** Вечерокъ съ танцями мин. суботы на „Рускôй Бесѣдѣ“ удався ще красше, якъ попередній Всѣ бавилися свободно и весело ажъ до рана. До танцѣвъ стануло 54 паръ. Такожь удався послѣдный вечерокъ въ „Народнôмъ Домѣ“, було до 60 паръ. Слѣдуючои суботы ôтбудеся на „Рускôй Бесѣдѣ“ вечерокъ четвертый.

— **Подаеся до загальнои вѣдомости П. Т. Родимцѣвъ**, що зъ музикально-декляматорского вечерка, устроеного въ честь въѣзду и интронизаціи Преосв. Еппа киръ д-ра Юліяна Пелеша дня 28 студня 1885 (9 сѣчня 1886) въ Станиславовѣ вплынуло зъ розпродажи билетôвъ (вразъ съ надôслаными датками) brutto загаломъ 617 зр. 90 кр. Ôттягнувши ôтъ того выдатки на вечерокъ въ квотѣ 141 зр. 73 кр., остаесь чистого доходу 476 зр. 59 кр. на цѣль стипендіи имени Преосв. Еппа киръ Юліяна. Наддатки свои лично зложили або надôслали: Впр. о. пралатъ Сѣнгалевичъ 5 зр., Впр. о. деканъ Олесницкій 20 зр. Впр. о. крыл. Подолиньскій 5 зр, Всч. о. И. Мардаровичъ 1 зр. 20 кр: Вп. д-ръ Ключенко 30 кр. Комитетъ вечерка сего уважае своимъ пріятнымъ обовязкомъ, щиру зложити подяку прилюдно такъ П. Т. Гостямъ, що взяли участь въ тôмъ вечерку, якъ и Вп. пп. питомцямъ львôвского гр. к. сѣменища и прочимъ П. Т. Лицямъ обоего пола, що дѣятельно зволили причинитись до звеличаня сего вечерка. — Станиславôвъ дня 19 (31) сѣчня 1886. *Іоанъ Литвиновичъ. Д-ръ Мелитонъ Бучиньскій.*

— **Ц. к. Рада шкôльна** затвердила одноголосно ухвалу такъ громады якъ и обшару двôрского, пана Володислава Федоровича въ Товстôмъ, що въ школѣ мѣсточка Товсте мае бути языкомъ выкладовымъ языкъ рускій. Есть то — по за Львовомъ — перша школа бôльше-клясова, руска.

— **Львôвска руска молодѣжь**, чуючи потребу дешевого выдавництва нотъ, почала выдавати ôтъ жовтня 1885 р. „Библіотеку музикальну“, котра выходитъ що мѣсяця поодинокими выпусками. До сего часу вышли вже чотыри выпуски. Першій мѣститъ въ собѣ квартетъ О. Нижанковского „Гуляли“ и коштуе 20 кр.; другій хоръ мужескій Н. Вахнянина п. з. „Наша жизнь“, цѣна 20 кр.; третій „Молитва“, гимнъ на сопраны и альты съ акомпаняментомъ фортепяну М. Лисенка, цѣна 15 кр.; а четвертый „Зъ окрушкôвъ“, квартетъ мужескій О. Нижанковского, цѣна 20 кр.— На пятый выпускъ выйде славна композиція Нѣщиньского „Закувала та сива зазуля“, а въ слѣдуючихъ будутся помѣщати що найдобôрнѣйшѣ кавалки такъ сольовѣ, якъ и дуеты на жѣночѣ и мужескѣ голосы на перемѣну съ квартетами. Кождый выпускъ въ окладинкахъ украшеныхъ народною выньетою, а кождый голосъ ôтбитый на окремôй картцѣ. Задачою того выдавництва есть розширити по всѣхъ, хочь-бы и найбѣднѣйшихъ рускихъ хатахъ руску пѣсню, загрѣти всѣхъ до щирои любови всего, що свое, що рôдне. Та пѣсня стане покликомъ до працѣ до бою, стане ôтрадою, потѣхою въ горю та недоли... Лети тому пѣсне, лунай далеко! а тебе всюда щиро повитаютъ, тебе приймутъ Русины щирымъ серцемъ до своихъ хатъ! Гомози пѣсне, голосно, широко и далеко на славу рускои родины! — Замовляти выпуски якъ и пересылати предплату можна черезъ тов. „Просвѣту“ або редакцію „Дѣла“. Выдавництво проситъ всѣ рускѣ газеты о повторенье сего оголошеня. — *Выдавцѣ.*

— **На бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** прислали: Вп. Свистунъ, лѣкарь зъ Тернополя 2 зр. 87 кр.; О. В. зъ Небыловець зъ Перемыского 2 зр; Впр. Николай Роздѣльскій зъ Сокаля 4 зр.; о. Корытко зъ Богатковець 50 кр.; о. Гриневскій ôтъ Братства церковного зъ Мельничь 2 зр.; Вп. Е. Грушкевичъ, ц. к. адъюнктъ зъ Ниска 1 зр.; Вп. Кароль Пôдляшецкій, ц. к. адъюнктъ въ Золочевѣ зъ складокъ на забавѣ въ Топоровѣ 3 зр. 40 кр. Всѣмъ Добродѣямъ заявляю въ имени бѣдныхъ школярикôвъ сердечне спаси-Бôгъ! — *В. И.*

— **Податокъ ôтъ фортепянôвъ.** На засѣданю рады мѣста Львова поставивъ радный Супиньскій внесенье, щобы наложити податокъ на всѣхъ властителѣвъ фортепянôвъ у Львовѣ съ вымкою шкôлъ и учителѣвъ музики. Податокъ мае выносити ôтъ одного фортепяну 5 зр. рôчно, а дохôдъ зъ сего мае обернутися въ части на пôдмогу для товариствъ и шкôлъ музичныхъ, а въ части на шпиталь для дѣтей и неулѣчимо хорыхъ.

— **Кс д-ръ Копыцѣньскій** зложивъ на пораду тарнôвского еп. Лобоса свôй мандатъ до рады державнои, бо думае, що далеко користнѣйше зможе свôй часъ зъужити, працюючи на катедрѣ теологичнôй и въ товариствѣ ремѣсникôвъ „Тарнôвска Зоря“.

— **О. Іоанъ Чапельскій**, парохъ въ Попеляхъ

именованый префектомъ наукъ при львôвскôй духовнôй семинаріи.

— **Кс. Стояловского засуджено** знову на три днѣ арешту. Кс. пралатъ бувъ засудженый зъ разу въ куликôвскôмъ судѣ за нарушенье чести п. Іос. Байсаровича, писаря громадского зъ Перемиловокъ, на три днѣ арешту або на заплату кары 15 зр. Кс. Стояловскій внѣсъ однакожь противъ того рекурсъ до краевого суду у Львовѣ а судъ сей змѣнивъ первѣстный засудъ на стôлько, що засудивъ кс. пралата на три добы арешту и не позволивъ заступити арештъ карою грошевою.

— **Доплата скарбу державного до** галицкихъ зелѣзницъ державныхъ есть за рôкъ 1885 о 1 миліонъ бôльшою якъ за рôкъ 1884. Дохôдъ на лупкôвскôй зелѣзници зменшився минувшого року о 40.000 зр. Дохôдъ на зелѣзници Кароля Людвика на линіи Львôвъ-Пôдволочиска есть о 260.000 зр. меншій. Дохôдъ на зелѣзници Львôвско-Черновецкôй бувъ 1885 р. ажь о пôвъ миліона меншій якъ року 1884.

— **Монополь фабрикаціи** сѣрникôвъ мае бути запроваджена въ Румуніи. Правительственна фабрика сѣрникôвъ мае бути збудована въ Букарештѣ.

— **Зелѣзниця до Слободы Рунгурскои.** Будову тои желѣзницѣ зъ Коломыѣ до згаданого мѣсця поручено фирмѣ Линдгімъ и Комп.

— **Депутація предсѣдателѣвъ обохъ польскихъ товариствъ господарскихъ**, львôвского и краковского, мае въ асистенціи кôлькохъ ще иншихъ личностей удатися до Вѣдня, щобы просити Є. В. цѣсаря о зарадженье рôльничôй кризѣ въ Галичинѣ и о выеднанье впровадженя въ житье резолюцій послѣдного вѣча рôльничого, котре ôтбулося сеи осени у Львовѣ.

— **„Czytelnia akademicka“.** Сенатъ университету львôвского поручивъ д-ру Пилятови перевести дисциплинарне слѣдство противъ членôвъ выдѣлу польского товариства академичного „Czytelnia akademicka“ за те, що ôнъ окликавъ членôвъ товариства на загальнй зборы по-за муры университету.

— **Баль однорочныхъ охотникôвъ** ôтбудеся у Львовѣ дня 16 л. лютого. Єсть се першій баль у Львовѣ однорôчныхъ охотникôвъ. Господынями сего балю будутъ мѣжь иншими княгиня Турнъ-Таксисъ и панѣ намѣстникова Залеска.

— **„Alliance Izraelitte“.** Баронъ Гиршъ жертвувавъ 1 миліонъ франкôвъ на заснованье для галицкихъ жидôвъ ремѣсничои школы на взорець школы въ Дроговыжи коло Миколаева. Заснованьемъ тои школы мае занятися высше выписане товариство. То само товариство дôстало ôтъ якогось вѣденьского банкера по 5.000 зр. черезъ 20 лѣтъ на заснованье жидôвскихъ колоній рôльничихъ въ Галичинѣ. Уже въ половинѣ марта с. р. мае повстати така колонія десь на Подôлю. Згадане товариство заснувало такожь въ Станиславовѣ (де оно отворило свою филію) школу елементарну жидôвску и оголосило вже конкурсъ на учителѣвъ. Товариство то удержуе такожь своимъ коштомъ 40 ученикôвъ, котрй ходятъ до реформованого хайдеру.

— **Поляки задумуютъ** оснувати въ Вѣдни часопись въ языцѣ нѣмецкôмъ, котра-бы заступала польскй интересы, такъ само якъ „Politik“ заступае интересы Чехôвъ.

— **Самоубійство.** Передъ кôлькома днями застрѣлився въ однôй Львôвскôй касарни однорочный охотникъ Оссовскій. Говорятъ загально, що причиною самоубійства була секатура зô стороны комендантôвъ. По тôй причинѣ власти войсковй розпочали слѣдство, щобы выкрити станъ рѣчей и властиву причину самоубійства.

— **Въ Колодѣевцѣ**, коло Станиславова, выбухаютъ дуже часто огнѣ. Передъ мѣсяцемъ згорѣла загорода церковного старшого брата, опôсля пôдложено огонь пôдъ дворъ, а 3 с. м. згорѣла коршма съ 4 штуками рогатои худобы, сѣномъ и господарскими знарядами. Огонь, здаеся, бувъ такожь пôдложеный.

— **Министеръ торговлѣ** затвердивъ выбôръ Альфреда Гавзнера на предсѣдателя а Адольфа Быка на мѣсто-предсѣдателя палаты торговельнои и промысловои въ Бродахъ на рôкъ 1886.

— **При доповняючôмъ выборѣ** до городеньскои рады повѣтовои выбраный зъ бôльшои посѣлости бар. Мик. Ромашканъ.

— **Чорный лисъ.** Зъ Перемышляньского доносятъ намъ, що минувшого тыждня убивъ п. Ф. Б. въ селѣ Лагодовѣ на ловахъ чорного лиса. Єсть то незвычайный оказъ лиса въ нашôмъ краю, бо лисъ чорный (Canis argentatus) находится лишь дуже далеко на пôвночи а навѣть рѣдко стрѣчаеся и въ глубокôй Россіи; футро зъ него цѣнится дуже дорого.

— **У Львовѣ мае бути заложене нове кладовище на пиôвскôмъ передмѣстю.**

— **Въ угорскôмъ министерствѣ просвѣты** выкрыто дефравдацію стемплѣвъ, котру поповнювано вже систематично ôтъ 16 лѣтъ. Слѣдство выказало, що виновникомъ бувъ урядникъ рахунковый А. Отъ, котрый ôтобравъ собѣ житье заразъ на першу вѣсть о такôмъ результатѣ слѣдства.

— **Такожь именованье.** Графъ Войтѣхъ Дѣдушицкій, властитель Єзуполя, Сѣлця, Ольшаницѣ и т. д., посолъ до сойму краевого и до рады державнои именованый почтмайстромъ въ Єзуполи.

— **Титулъ графскій** надавъ цѣсарь Романови зъ Михалова Михаловскому.

— **Опорожнене мѣсце нотаря въ Сѣнявѣ.** Самбôрско-перемыска палата нотаріяльна розписуе на то мѣсце 4-недѣльный конкурсъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Є. В. цѣсарь жертвувавъ зъ своихъ приватныхъ фондôвъ: на будову школы въ Медвежи, пов. дрогобыцкого, 50 зр.; громадѣ Мушкарôвъ, пов. борщѣвского, на будову школы 50 зр.; громадѣ Охонѣвъ, пов. рогатыньского на докôнченье будовы школы 100 зр.; зложеному тяжкою недугою бувшому инвалидови Юркови Турковн зъ Угринова, въ пов. калускôмъ, 10 зр. — Въ Лондонѣ звѣнчавъ дня 2 лютого Глядстонъ свою другу доньку съ пасторомъ церкви въ Гаварденъ. Заразъ по вѣнчаню мусѣвъ Глядстонъ ити на конференцію, щобы зложити новый кабинетъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львôвскои.

На конкурсъ до ч. 8142 розписана ухвалою зъ дня 4 лютого 1886 р. кап. Наварія дек. щирецкого, речинець назначеный до 1 цвѣтня 1886.

Въ пропозицію на Ôльхôвку дек. перегиньского приняті оо.: 1. Юхновичъ Игнатій зъ Помонятъ; 2. Андрѣй Грыбъ зъ Пôдгôрокъ; 3. Козакъ Іоанъ зъ Калуша.

Сотрудництво приватне одержавъ въ Солонцѣ дек. щирецкого новопоставленый пресвитеръ о. Петро Крипякевичъ.

Додатокъ особистый въ сумѣ 100 зр. рôчно на три роки одержавъ о. Николай Гошовскій въ Блюдникахъ.

Митрополичій ординаріятъ призначивъ новопоставленого пресвитера о. Евгенія Грабовича на мѣсце докторанда св. Богословія у Вѣдни и вставився до намѣстництва о удѣленье квоты 50 зр. на покрытье коштôвъ дороги до Вѣдня,

Вѣсти зъ Епархіи Перемыскои.

Еп. консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва що-до каноничного поставленя о. Игнатія Малика на капелянію Гôрко, дек. перемыского.

Завѣдательство парохіи Сулимôвъ, дек. куликôвского получивъ о. Іоанъ Крыницкій, сотрудникъ зъ Нового села, о. Сѣлецкій Александеръ, ново-поставленый пресвитеръ, получивъ завѣдательство парохіи Радоцина, дек. дукляньского о. Яцѣвъ Алекс. ново-поставленый пресвитеръ, получивъ сотрудництво въ парохіи Нове село, дек. куликôвского.

Переписка Редакціи и Администраціи

Всч. А. В. въ Стрѣлковѣ. 3 зр. за I. чверть року одержали. Дякуемо. — **Пчт. Читальня въ Гаяхъ старобродскихъ.** Мы Вамъ высылали правильно; днесь высылаемо въ-друге. — **Вп. Л. Г. въ Зборовѣ.** Зъ присланыхъ грошей лишився 1 зр. на 1886 рôкъ. — **Вп. М. С. въ Луцѣ.** За 1885 рôкъ ще 2 зр. — **Всч. С. Б. съ Черниховѣ.** Зъ присланыхъ грошей лишився 1 зр. на 1886 рôкъ. — **Всч. А. К. въ Лысôвцяхъ.** Грошѣ получили. О учителя для Вашихъ дѣтей будемо довѣдуватися, бо на разѣ не знаемо.

Надôслане.

21 професорôвъ университету и сотки практичныхъ лѣкарѣвъ розбирали швайцарскй пигулки аптикаря Р. Брандта и признали ихъ яко пріятный, певный и нешкôдливый лѣкъ. То повинно-бы выстати для всѣхъ, котрй ще сомнѣваются о сѣмъ знаменитôмъ лѣку и средствѣ домовôмъ, треба лишь уважати, щобы одержати правдивый препаратъ съ пôдписомъ Р. Брандта.

Ц. к. управ. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсѣ дневнôмъ

5% Листы Гипотечнй

1523 9—? якъ такожь

5% Преміованй листы Гипотечнй

Порученя зъ провинціи выконуе ôтворотною почтою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 116—?

Специяльности и универсальнй средства, французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Поѣзды зелѣзничй

Годины въ обвôдкахъ означуютъ нôчну пору ôтъ 6 въ вечеръ до 6 рано, часъ пôсля годинника львôвского.

Ôтъ 1 листопада 1885.	Поѣздъ скорый	Поѣздъ особов.	Поѣздъ мѣшан.	Поѣздъ мѣшан. и льокаль
Зелѣзницѣ державнй.				
До Львова приходятъ:				
Зъ Гусятына, Станиславова, Хирова и Стрыя	— —	4 35	— —	— —
Зъ Хирова и Стрыя	— —	1 25	— —	— —
Зъ Станиславова, Хирова и Стрыя	— —	8 25	— —	— —
До Станиславова приходятъ:				
Зъ Гусятына	— —	8 55 и	— —	— —
		5 57	— —	— —
Зъ Звардоня и Стрыя	— —	8 22	— —	— —
Зъ Звардоня, Львова и Стрыя	— —	[6 11]	— —	— —
Зô Львова ôтходятъ:				
До Стрыя	— —	7 30	— —	— —
До Стрыя, Хирова, Станиславова, Гусятына	— —	{11 45 и [7 30]}	— —	8 —
Зъ Станиславова ôтходятъ:				
До Стрыя, Львова и Звардоня	— —	{10 — и 6 48}	— —	[6 50]
До Гусятына	— —	10 20	— —	

Плынне Золото до позолочуваня и направы рамь и предметôвъ зъ дерева, металю, порцеляны и скла; до посрѣблюваня всякихъ предметôвъ металевыхъ. **Плынне Срѣбло**

Кождый може позлôтку и посрѣбку накладати съ найбôльшою легкостею на всякій предметъ. Цѣна фляшки скорои позлôтки або скорои посрѣбки 1 зр. за послѣплатою або попереднымъ присланьемъ готôвки (такожь въ маркахъ почтовыхъ)

у **Leopold Epstein in Brünn (Mähren).** 1554 6—10

Щобы выступити противъ всякои обманы анонсовои сполучилися межинародне **Товариство Експортове и Товарова Спôлка Викторія,** щобы розсылати всякй **товары гумовй, занавѣсы, диваны, шовковй покрывала, обрусы и дерги на конѣ** черезъ свого генерального заступника, пана Беренфельда, такожь и высокоповажанымъ ôтбирателямъ приватнымъ по сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднымъ присланьемъ готôвки зелѣзницею або за послѣплатою почтовою.

Диваныки Викторія, съ взорами звѣрятъ або цвѣтôвъ зр. **2·80, Викторія** обрусы съ френдзлями, найновѣйшй взоры зр. **2·20** и **3·40. Викторія покрывала на лôжка** зр. **3·20** и **4·20. Гарнитуръ** гобелиновый два одѣяла и одинъ обрусъ зр. **7·75. Гарнитуръ Викторія,** такожь 2 одѣяла и 1 обрусъ зр. **7·50** и **10.** — **Заслоны Викторія,** складаючйся зъ 2 довгихъ крылъ съ бордюрами, одною драперією съ двома пôддержками. съ френдзлями. Цѣле ôкно зр **3·50, 4·50 Правдивй всхôднй обрусы шенильовй,** зр **5·—** и **7·—. Смирненьскй портіеры шенильовй,** новôсть до заслонъ за штуку зр. **9·—,** тунетаньскій взорець зр. **4·—.** — **Правдивй заслоны Мекка** зр **6·50** и **8·50** — **Коцы на постôль** для службы зр. **2·50** и **3·—. Флянельовй одѣяла** зр **5·—** и **6—** **Одѣяла кашмировй** въ всѣхъ барвахъ. сшитй найлѣпшимъ шифономъ за штуку зр. **4·60. Нормальнй одѣяла** пôсля системы **проф. Єгера,** зр **13·—. Миляньскй шовковй одѣяла здоровя** для осôбъ недужихъ, шовкъ буретовый зр. **3·25,** найтяжшои дубль якости зр. **6·30. Стебнованй одѣяла Викторія зъ шовкового атласу** всякои барвы 118 цм. широкй 190 цм довгй зр. **8·50.** При замовленю заслонъ, обрусôвъ и одѣялъ просимо о поданье пожеланои барвы.

Конкуренція обманѣ кôньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предкладае на перекôръ обманчивôй конкуренціи величезнй, широкй и дуже грубй не до знищеня **дерги** Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по зр. 1·40. Такй самй 190 цм. довгй и 130 цм. широкй зр. 1·60, найтяжшои якости дубль зр. 1·90. Тй дерги можна такожь уживати замѣсть коцôвъ на пестѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коней поручаемо нашъ **специяльный вырôбъ фіякерскихъ дергъ Викторія** съ зовсѣмъ ясножовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми бордюрами въ паски за штуку **зр. 2·60,** найтяжшои якости **зр. 3·50.**

Специяльнôсть въ правдиво англійскихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитацією тигрисовои кожи, можна уживати такожь на возы и санѣ, цѣна за штуку **зр. 8·50** и **зр. 9·50.** Правдивй англ. **пледы до подорожи для мужчинъ** 350 цм довгй, 150 цм. широкй за штуку **зр. 4·75** и **5·50,** найлѣпша сорта **зр 7·50.**

Великій выбôръ **диванôвъ, одѣялъ, обрусѣвъ и дергъ.** Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Звертаю покорно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. ôтбирателѣвъ, що маю выключне заступство нововынайденыхъ американьскихъ **каучуковыхъ плащѣвъ ôтъ дощу для дамъ и мужчинъ.** Можна ихъ уживати на одинъ бôкъ яко обгортники и порошники а на другій бôкъ кавчуковый ôтъ дощу. Тй плащѣ суть такъ малй и можна ихъ такъ тонко зложити, що можна ихъ выгôдно сховати до кишенѣ Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красшои ношѣ. **Цѣна за штуку лишь зр 7·50.** При замовленю плащѣвъ просимо о поданье довгости, почавши ôтъ ковнѣря въ долину.

Замовленя треба высылати до генеральнои агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie **E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgries 3.**

Агентуры филіяльнй: **Парижь, Лондонъ, Берлинъ, Ню-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь.** 1561 4—?

Гомеріяна-гербата

Лѣкарями поручане, знамените средство

противъ 1508 12 - 52

недугъ на легки и шіи, (сухоты, дыхавиця, недугъ гортанки.)

Надзвычайнй успѣхи! Брошуру о тôмъ розсылаеся даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати ôтъ A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

Взываю!

Вп. О. М. Н. въ Былнчахъ, почта Нове Мѣсто, щобъ якъ найскорше зволивъ залагодити вѣдому справу, ôтъ такъ давна залягу, бо въ противнôмъ случаю осмѣлюся цѣлу справу передъ свѣтомъ выявити! Дрогобычъ въ лютôмъ 1886.

Михаилъ Залужный.

Елястичнй валки до затыканя шпаръ въ ôкнахъ и дверехъ, найлѣпше и найдешевше средство забезпеченя ôтъ протягу, 1547

Гипсъ, Китъ до ôконъ поручаютъ **Гибнеръ и Ганке** у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

МОЛОЧАРНЯ МАРІИ КОМУНИЦКОИ

ул. Сикстуска ч. 3. у Львовѣ.

Подае до вѣдомости Высокоповажанôй П. Т. Публицѣ, що кромѣ всякого рода добôрного набѣлу, доброи сѣльскои кавы, котрои порція коштуе 12 крейцарôвъ, можна дôстати найлѣпшои вудженины тоже смачнй снѣданя и вечерѣ, складаючйся зъ всѣлякого мяса и ярины — порція по 12 кр. а. в.

Запрашаючи умильно до численного звиджуваня мого Заведеня, остаюсь съ высокоповажаньемъ:

Марія Комуницка.

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дôстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійскôй.

Руска историчиа Библіотека

выходить въ Тернополи неперіодичными (менше бôльше що два мѣсяцѣ) томами въ 10—15 листôвъ печатныхъ. Кождый томъ, що становить для себе окрему цѣлôсть, можна предплачувати ôтдѣльно. Предплата на одинъ томъ безъ пересылки 1 р. 20 кр., съ пересылкою franco 1 р. 30 кр., — рекомендованою 1 р. 40 кр. На умысне замовленье могутъ предплатники дôставати що два томы оправнй въ англійске полотно съ золоченымъ вытискомъ за доплатою до поданои цѣны 45 кр. на кождй два томы. Замовившй оправнй примѣрники, дôстануть ихъ въ другôй половинѣ лютого. Дальшй замовленя на оправнй примѣрники ще пріймаются.

Предплачуючй Томъ II. могуть дôстати ще вышовшій Томъ I. по цѣнѣ пренумерацiйнôй.

Предплату найлучше пересылати переказомъ пôдъ адресою: Олександеръ Барвѣньскій въ Тернополи.

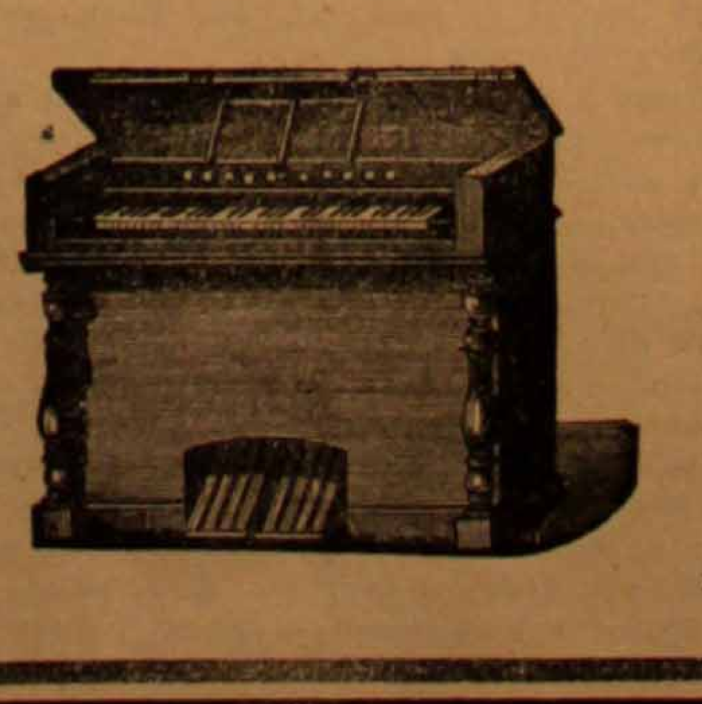

ОПОВѢЩЕНЬЕ:

Понеже знаю, що Высокоповажанй отцѣ духовнй уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФИСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажаный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускои гимназіи у Львовѣ инструментъ мого выробу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о тôмъ дуже пожиточнôмъ инструментѣ найлѣпшу информацію.

Цѣна тыхъ инструментôвъ ôтъ 70 зр. а. в. и высше. Дае такожь на раты.

1372 47—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ,

властитель первои въ Галичинѣ фабрики органôвъ и гармоніюмъ у Львовѣ (улиця обозова).

Женщина въ середнôмъ вѣку глядае мѣсця на провинціи для подаваня початковои науки фортепяну и веденя дѣвчатъ. Относитись въ сѣмъ дѣлѣ (подаючи свои услôвя) можутъ интересованй до о. Стефановича у Львовѣ (улиця Руска ч. 3.)

Признану загально найлучшу

масу до запусканя пôдлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1519 22—0

Перепродуючимъ даемо ôтповѣдный рабатъ.

Выдавець и редакторъ Иванъ Белей.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.